

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji SRB z dnia 5 lipca 2022 r. (SRB/EES/2022/36), mocą której SRB określiła koszty związane z restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją słoweńskiej spółki zależnej strony skarżącej oraz poleciła Bankowi Słowenii odliczyć takie koszty od ceny nabycia należnej stronie skarżącej;
- obciążenie SRB kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym zaskarżona decyzja zawiera błędy proceduralne i materialne z powodu następujących szczególnych uchybień w niej zawartych:
 - Zaskarżona decyzja narusza art. 22 ust. 6 i art. 28 ust. 2 rozporządzenia SRM⁽¹⁾, ponieważ: a) koszty nie stanowią uzasadnionych kosztów właściwych poniesionych w związku z zastosowaniem instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub w związku z wykonaniem uprawnień w tym zakresie; b) SRB nie podjęła właściwej decyzji co do sposobu, w jaki koszty są przez nią odzyskiwane oraz powinna była obciążyć kosztami instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, a zatem pośrednio nabywcę; c) art. 28 ust. 2 rozporządzenia SRM zezwala jedynie SRB na wydawanie krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instrukcji dotyczących aspektów wykonania programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, podczas gdy koszty, do których odnosi się zaskarżona decyzja są kosztami związanymi z postępowaniem prowadzącym do wydania decyzji w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz d) rozporządzenie SRM nie upoważnia SRB do uzyskania porady prawnej lub innej porady na koszt jednostki poddanej nadzorowi lub jej udziałowców.
 - Odwołanie się do zewnętrznych doradców narusza art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, który stanowi, że każdy ma prawo do bezstronnego i sprawiedliwego rozpatrzenia swojej sprawy przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii, a nie przez zewnętrznych doradców.
 - Koszty, którymi została obciążona strona skarżąca na mocy zaskarżonej decyzji zostałyby w każdym razie pokryte przez regularne składki na wydatki administracyjne SRB wnoszone przez każdą nadzorowaną instytucję.
 - Ze szczególnych zasad umożliwiających odzyskanie kosztów z tytułu doradztwa prawnego w określonych okolicznościach wynikałoby *a contrario*, że takie koszty co do zasady nie mogą być odzyskane.
 - Koszty nie zostały poniesione we właściwy i racjonalny sposób.
 - Niektóre koszty dotyczą kwestii związanych z prawem słoweńskim. Wyłącznie krajowe władze i krajowe organy sądowe są upoważnione do wykładni i stosowania prawa słoweńskiego.
 - Niektóre koszty dotyczą kwestii związanych z sankcjami, które nie są objęte uprawnieniami SRB.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym zaskarżona decyzja jest oparta na decyzji w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, która jest niezgodna z prawem pod względem proceduralnym i materialnym oraz poddana została obecnie kontroli w sprawie T-523/22.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014 L 225, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 4 października 2022 r. – CMB/Komisja

(Sprawa T-619/22)

(2022/C 451/22)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: CMB Colorex Master Batches BV (Helmond, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat M. Wolf)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2022) 5829 final z dnia 5 sierpnia 2022 r. nakazującej odzyskanie od CMB Colorex Master Batches do dnia 16 sierpnia 2022 r. kwoty głównej 125 166,68 EUR wraz z odsetkami w kwocie 24 592,68 EUR, to jest łącznej kwoty 149 759,36 EUR.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: roszczenie zostało już zaspokojone.
2. Zarzut drugi: naruszenie traktatów lub norm prawa odnoszących się do jego stosowania.
 - Zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa Unii roszczenie uległo już przedawnieniu.
3. Zarzut trzeci: błędne określenie roszczenia.
 - Zaskarżona decyzja została sporządzona bez zachowania wymaganej staranności.

Skarga wniesiona w dniu 10 października 2022 r. – Vi.ni.ca./EUIPO – Venica & Venica (agricolavinica. Le Colline di Ripa)

(Sprawa T-627/22)

(2022/C 451/23)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Vi.ni.ca. Srl – soc. agr. (Ripalimosani, Włochy) (przedstawiciel: adwokat S. Di Pardo)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Venica & Venica di Gianni e Giorgio Venica Ss soc. agr. (Dolegna del Collio, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „agricolavinica. Le Colline di Ripa” w kolorach: białym, czarnym, czerwonym i zielonym – unijny znak towarowy nr 18 196 079

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 11 lipca 2022 r. w sprawie R 90/2022-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności lub w każdym razie zmianę zaskarżonej decyzji, stwierdzającą ważność zakwestionowanego znaku towarowego „agricolavinica. Le Colline di Ripa”, ponieważ nie przypomina on wcześniejszego znaku towarowego VENICA ani pod względem wizualnym, ani fonetycznym, ani koncepcyjnym, a także nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w odniesieniu do rozpatrywanych znaków towarowych;
- obciążenie strony pozwanej i drugiej strony w postępowaniu przed izbą odwoławczą kosztami postępowania.